

УДК. 371. 13: 372

СВІТЛАНА ГАВРИЛЮК

Уманський педагогічний університет імені Павла Тичини

**АКСІОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД
ДО РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТВОРЧОСТІ
У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ**

Підготовка майбутніх вихователів до творчої педагогічної діяльності є одним із важливих освітніх завдань. Стаття присвячена розгляду аналізу феномена «педагогічної творчості» як вищої педагогічної цінності майбутніх вихователів. У даній роботі актуалізована значущість аксіологічного підходу в професійній підготовці майбутніх вихователів.

Ключові слова: аксіологічний підхід, аксіологія, цінність, ціннісні орієнтації, педагогічна творчість

Постановка проблеми. Важливими факторами формування професійної готовності майбутніх вихователів до педагогічної творчості є креативність, професійне творче мислення, педагогічна майстерність, педагогічна рефлексія, творча поведінка, любов до дітей, прагнення до постійного самовдосконалення, задоволеність професією вихователя та усвідомлення її важливого значення для майбутнього нашої країни.

У зв'язку з цим надзвичайно важливим є аксіологічний підхід, що спрямовує професійну підготовку майбутніх вихователів дітей дошкільного віку на формування системи вищих загальнолюдських та професійних педагогічних цінностей: гуманістичних, духовно-моральних, естетичних, творчих тощо.

Аксіологічний підхід дає змогу висунути дослідницький регулятив – ціннісне ставлення людини до багатовимірного світу, до інших людей як духовно-моральне ставлення, яке звеличує особистість [13].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значення аксіологічного підходу у професійній підготовці майбутніх педагогів розглядається в працях Б. Г. Ананьєва, С. Ф. Анісімова, І. Д. Беха, Л. І. Божович, І. П. Волощука, І. А. Зязюна, М. С. Кагана, В. В. Краєвського, В. В. Крижко, В. Г. Кузя, Ю. М. Кулюткіна, С. Д. Максименка, І. П. Манохи, В. О. Огнев'юка, О. Ф. Олександрової, В. М. Оржеховської, Н. С. Побірченко, В. А. Роменця, В. О. Сластьоніна, В. О. Сухомлинського, О. В. Сухомлинської, Т. М. Титаренко, Л. О. Хомич, Є. М. Шиянова, В. С. Шубинського, Н. Є. Щуркової та інших учених.

Формування ціннісних професійних орієнтацій у підготовці майбутніх педагогів розглядалося в багатьох українських та зарубіжних дослідженнях: Т. П. Бобро, В. О. Василенко, Л. В. Ведернікової, В. В. Денисенко, М. Г. Марчука, О. Д. Окладної, О. М. Отич, О. О. Ручки, В. А. Сіверс та інших. Переважна більшість дослідників погоджується з думкою, що ціннісні професійні орієнтації є найважливішим компонентом структури творчої особистості педагога, що визначає його творчу поведінку і ставлення до дитини як найвищої педагогічної цінності.

Відтак, **мета статті** полягає у формуванні в студентів ціннісного відношення до педагогічної творчості з позиції аксіологічного підходу. Це зумовлено такими завданнями професійної підготовки майбутніх вихователів до педагогічної творчості:

створення організаційно-педагогічних умов для розвитку професійно важливих особистісних творчих якостей майбутніх вихователів;

спрямованість психолого-педагогічних дисциплін та педагогічної практики майбутніх вихователів на формування творчої особистості майбутнього випускника;

організація навчально-виховного процесу на основі інноваційних сучасних технологій розвитку професіоналізму та педагогічної майстерності майбутніх вихователів;

професійна підготовка майбутнього вихователя до самовдосконалення та постійного творчого саморозвитку.

Однією з невирішених проблем вищої школи, на думку вчених, є пошук різноманіття форм методичної реалізації навчання студентів. Більшість методичних посібників і підручників із педагогіки орієнтують майбутнього фахівця на «ідеальні умови» здійснення педагогічної діяльності. Тим часом така спрямованість створює на першому ж самостійно проведеному уроці дискомфорт, невпевненість і небажання займатися педагогічною діяльністю [18, с. 7]. Тому бачення проблем і можливостей – це свого роду формування нової культури, інноваційної філософії [18, с. 7].

Варто зауважити, що при цьому сучасна система освіти, по суті, за короткий час значно вплинула на зниження інтересу студентства до педагогічної праці. Порушення балансу в бік результативності цінностей, орієнтації на швидкий успіх, завоювання авторитету, отримання додаткового навантаження і високого заробітку стало причиною згасання інтересу до педагогічної професії, формування та розвитку професійних якостей [1, с. 51].

Виклад основного матеріалу дослідження. Діагностичний інструментарій для вивчення мотивів навчальної діяльності студентів був зорієнтований на реалізацію аксіологічного підходу і включав у себе такі методики: «Потреба в досягненні» (Ю. Орлов), проектна методика незакінчених пропозицій (М. Кун і Т. Макпартленд, «Хто я»), методики з вивчення особливостей цілепокладання («Мотивація успіху і боязнь невдачі», А. А. Реан), методики з виявлення мотивів професійної діяльності (структура спрямованості педагога, В. А. Семиченко) та інші.

За допомогою визначених методик виявлено, що 90% студентів факультету дошкільної та корекційної освіти мають високу професійну спрямованість. Це проявляється у позитивному ставленні до майбутньої професійної діяльності. Так, на запитання «Чому саме Ви обрали професію вихователя?» студенти (80%) відповіли: це «покликання», «любов до дітей», «любов до професії», «давня мрія». Однак, були й такі відповіді: «хочу навчитися любити дітей», «гнучкий графік роботи» тощо (20%).

На запитання «Чим подобається ваша професія?» студенти відповіли, що професія вихователя цікава, непередбачувана, творча тощо. Цінним є те, що більшість респондентів упевнені у виборі своєї професії. Так, на запитання «Чи впевнені Ви у виборі своєї професії?» 70% студентів відповідали: «Це правильний вибір», «Так, бо діти головне в житті», «Так, я ще з

дитинства мріяла працювати в дошкільному навчальному закладі». І лише 30% студентів недостатньо усвідомили вибір своєї професії, що засвідчують такі відповіді: «ні», «ще не знаю» та «не зовсім». Однак тільки 10% респондентів відзначили престижність професії вихователя («я вихователь – і це престижно»).

Зауважимо, що високий рівень професіоналізму притаманний тим студентам, які ставляться до педагогічної творчості як до найвищої педагогічної цінності.

Таким чином, головне завдання у професійній підготовці майбутнього фахівця дошкільної освіти у навчально-виховній діяльності вищого навчального закладу повинно бути зосереджено на особистості майбутнього фахівця, формуванні гуманістичних педагогічних цінностей, які в подальшому складуть основу його педагогічної творчості.

Сутність аксіології полягає в дослідженні ціннісної проблематики. Аксіологія (від грец. *axios* – цінний, *logos* – поняття, вчення) – фундаментальна філософська дисципліна, що досліджує цінності, їх природу, онтологічний статус, способи пізнання й вираження [8, с. 11].

Великий тлумачний словник трактує термін «аксіологія» як учення про природу моральних, естетичних та інших цінностей, їх зв'язок між собою, із соціальними, культурними чинниками та особистістю людини [5, с. 11]. Категорія «цінність» є предметом розгляду багатьох гуманітарних дисциплін. «Цінністю може бути як явище зовнішнього світу (предмет, явище, подія, вчинок), так і факт усвідомлення (ідеал, образ, наукова концепція). Цінністю є те, що має значення» [9, с. 14].

Філософський словник визначає поняття «цінність» як «духовне формування, що існує через моральні та естетичні категорії теоретичної системи, утопічні образи, соціальні ідеали і виступає критерієм оцінки дійсності людиною та джерела смислоутворюючої основи людського діяння» [21, с. 503]. Сутність поняття «ціннісні орієнтації» у педагогічному словнику С. У. Гончаренка визначена як «вибіркова, відносно стійка система спрямованості інтересів і потреб особистості, зорієнтована на певний аспект соціальних цінностей» [6, с. 356].

О. О. Барліт вважає, що аксіологічний підхід уможливорює в педагогічній науці такі напрями діяльності:

- цілісний спосіб розгляду становлення особистості в єдності соціального і екзистенційного;
- включення в дослідницький простір таких феноменів, як цінність, переживання, ідеал, духовне піднесення, віра тощо.
- орієнтацію на вивчення не абстрактної, а конкретної людини в певних історико-культурних умовах життя, у повсякденних формах існування, зокрема в освіті як невід'ємному атрибуті людського буття та в конкретних геокультурних умовах [2, с. 27]. Автор вважає, що аксіологічний підхід слід використовувати в розробці програм теоретичної і практичної підготовки, програм виховної роботи, психолого-педагогічного забезпечення діяльності навчально-педагогічних закладів, а також для створення навчально-методичних комплексів дисциплін за стандартами Болонського процесу [2, с. 27]. Звертаючись до проблеми формування ціннісних орієнтацій майбутніх педагогів, В. О. Сластьонін зауважує, що професіоналізм людини – це не лише досягнення нею високих професійних результатів, не тільки оптимальна продуктивність праці, але неодмінно і наявність психологічних компонентів – внутрішнього ставлення людини до праці, стану її психічних якостей. «Насправді при розгляді та оцінці професіоналізму людини велике значення має те, що рухає людиною в професії, з яких ціннісних орієнтацій вона виходить, заради чого вона займається даною справою, які свої ресурси добровільно і за внутрішнім переконанням вкладає у свою працю» [19, с. 8].

О. М. Отич зауважує, що аксіологічний потенціал формується на основі адаптації системи цінностей конкретного педагога до ієрархії цінностей суспільства й педагогічної системи, в якій відбувається його професійна діяльність. Він охоплює гуманістичні цінності, що утворюють гуманістичну спрямованість особистості педагога; педагогічні цінності, що формують основу для здобуття ним педагогічної майстерності та неперервного професійного самовдосконалення; цінності творчості, які підтримують інтерес і творчу активність педагога та учнів чи студентів у навчально-виховному процесі й забезпечують його найвищі результати; естетичні цінності, що

сприяють досягненню високої естетики професійно-педагогічної діяльності і перетворюють її на педагогічне мистецтво [15, с. 26].

«Педагогічні установки аксіологічного підходу стосуються ціннісного ставлення до індивідуальності вихованця, віри в його можливості у кожній ситуації навчання і виховання; допомоги йому в усвідомленні власної цінності для себе і соціуму» [15, с. 26].

Значущою в контексті досліджень є думка вчених про те, що «не можна обговорювати проблеми творчості вчителя без прихильності до моральних критерій особистості. Чим продуктивніша людина, тим більша її відповідальність за те, чи присвячені її зусилля чомусь високому, благородному, або нею керують егоїстичні спонукання. Творча активність стає вкрай небезпечною, духовно ущербною, якщо вона безпринципна і глуха до абсолютних цінностей» [18, с. 132]. Учений виокремлює такі педагогічні цінності:

- цінності, що сприяють утвердженню педагога в суспільстві;
- цінності, що впливають на розвиток комунікативної культури;
- цінності, що ведуть до самовдосконалення;
- цінності самовираження;
- цінності, пов'язані з утилітарно-прагматичними запитами.

Доповнюють класифікацію цінності самодостатньої властивості та інструментальні цінності. Цінності самодостатньої властивості є цілями, що визначають перспективи професійної діяльності: креативність, любов до дітей, відповідальність перед суспільством тощо. Інструментальні цінності, які є свого роду способом досягнення цінностей-цілей, – це теоретичний і технологічний підходи до організації професійної діяльності педагога. Це суспільне визнання праці педагога, відповідність здібностей особистості характерові педагогічної діяльності, професійне зростання тощо.

Спільною є думка вчених про те, що формування ціннісних орієнтацій майбутніх педагогів відбувається під час навчання і виховання студентської молоді у вищому навчальному закладі. Основними професійно значущими педагогічними цінностями професійної діяльності вихователя дітей дошкільного віку є любов до дитини, чесність, гуманізм, професіоналізм, старанність, відповідальність, справедливість, взаємодопомога, обов'язок, творчість, патріотизм, совість тощо [20, с. 132].

Проблему цінностей на основі теорії особистісно-орієнтованої освіти, що ґрунтується на визначенні дитини як найвищої цінності, розвитку її творчого потенціалу, моральних потреб, проаналізував І. Д. Бех. Мета особистісно-орієнтованої освіти – формувати людину як особистість, творця самого себе і навколишніх умов. Така освіта, на думку вченого, повинна будуватися на засадах свободи, відповідальності, справедливості, творчості, співпраці, дитячої самодіяльності, її активному характері, вільної творчої продуктивної праці як базису виховання; розвитку творчої індивідуальності, виховної полісистемності [3, с. 132]. Учений визначає цінності як психологічне новоутворення, що відображає найбільш безпосередньо значущу для суб'єкта узагальнену змістовну сферу довкілля, через ставлення до якої він (суб'єкт) виділяє, усвідомлює й утверджує себе, своє «я», і в результаті ця сфера стає простором його суспільно-ціннісної життєдіяльності. В контексті особистісно-орієнтованої освіти інша людина розглядається як цінність. Відчуття такої цінності, на думку І. Д. Беха, може успішно відбуватися не через перетворення особистості у «центр Всесвіту», а за умови своєчасного блокування у неї Еґо-потягів, які деструктивно впливають на моральну досконалість людини. «Виховання на основі цінностей – це провідний шлях формування самої особистості і її духовного світу, у зв'язку з чим піднімається питання не лише про ціннісне виховання, а й ціннісне навчання, що має своїм кінцевим результатом не знання, а формування аксіологічного світогляду, який оперує ціннісними категоріями» [4, с. 124].

О. Ф. Олександрова пропонує внести до існуючої класифікації педагогічних цінностей ціннісно-мотиваційну доміанту. Гуманістична, особистісна орієнтація професійної підготовки передбачає зосередження головної уваги на ціннісно-мотиваційній доміанті особистості, яка визначає її професійну спрямованість [14, с. 19].

Відтак фундаментальними є загальнолюдські цінності: гуманістичні, соціальні, екзистенціональні, естетичні, альтруїстичні, політичні цінності педагога (патріотизм,

громадянськість, національна гідність), а також цінності самореалізації: «творчість», «краса», «праця», «життя» тощо.

Л. В. Романюк справедливо відзначає: «Творчість виступає однією з вищих цінностей індивідуального буття особистості як можливість удосконалювання внутрішнього і зовнішнього світів. Творчість як спосіб ствердження цінності своєї індивідуальності стає підставою для високої оцінки його суб'єкта з боку оточення й світу в цілому» [17, с. 363].

«Проблема віднесення творчості до цінності сьогодні становить особливий інтерес через надзвичайну активність людини в перетворенні природного простору й посиленні деструктивних інтенцій у креативному мисленні» [17, с. 360].

В. В. Крижко відзначає, що високий рівень професіоналізму визначається глибиною проникнення педагога в сутність педагогічних явищ, його здатністю знаходити відповідні професійно важливим цінностям способи, форми і засоби організації навчально-виховного процесу. Складовою частиною професіоналізму є також і професійна мобільність, тобто здатність відгукуватися на інновації з творчою адаптацією їх до власної особистості і вихованців для отримання бажаного результату [10, с. 292].

Цінною в контексті вищесказаного є думка В. В. Крижко про те, що здатність до творчості є не просто зовнішнім атрибутом, а внутрішньою її характеристикою. Щоб повною мірою реалізувати творчий підхід навчання, виховання і розвитку вихованців, педагог повинен мати прагнення до цілковитої самовіддачі, володіти педагогічною інтуїцією, здатністю до професійно виправданої імпровізації. Творчість є важливою характеристикою педагогічної діяльності насамперед тому, що вона «переводить» таку діяльність із сфери майстерності до сфери мистецтва. І якщо майстром педагогічної праці є ерудований педагог, який володіє культурою праці, потребою в самоосвіті і демонструє високі результати професійної діяльності, то вчитель-художник, творець, крім названого, володіє і яскраво вираженою здатністю до творення навчально-виховного процесу на рівні мистецтва [10, с. 292]. В. В. Крижко вважає, що творчість як цінність – це певного роду діяльність, у якій на основі власного та запозиченого досвіду в динамічних умовах народжуються якісно нові матеріальні та духовні цінності суспільного значення [10, с. 292]. У ході міркувань про педагогічні цінності вчений приходять до висновку: «від рівня вихованості педагога, від його системи цінностей залежить потенціал освітньої системи, можливість протистояти нововведенням, далеким від національно-історичних коренів і нездатних давати імпульс розвитку вітчизняної освіти. Головною метою виховного процесу у вищій школі є створення цілісної особистості як вищої цінності, здатної самостійно і творчо мислити, яка має почуття власної гідності, розуміє своє призначення і зберігає індивідуально-професійний статус, незважаючи на деструктивні обставини» [10, с. 300].

Н. Г. Осухова переконана в тому, що тільки зріла, суспільно значима людина, яка виробила власну систему цінностей, може знайти адекватні засоби самовираження. Це, на наш погляд, і означає стати творчою індивідуальністю [16, с. 53].

Визначаючи творчість як найвищу педагогічну цінність, А. Горальський пише: «Бути творчим – це осягати цінності, незважаючи на перешкоди. Діяти творчо – це змінювати світ так, щоб надалі існувало нове й цінне. Учити творчості – це підтверджувати досяжність цінностей» [22].

Таким чином, розвиток ціннісно-сислової сфери особистості є одним із засобів формування педагогічної творчості і професійної самореалізації майбутнього фахівця дошкільної освіти, «допомагає виробленню стійкої мотивації майбутньої професійної діяльності» [12, с. 274].

Н. В. Мартишина розглядає ціннісний компонент у взаємозв'язку зі світоглядною позицією людини, з її особистісними пріоритетами. Він відображає визнання творчості як цінності, життєвої необхідності, прийняття творчих особистостей як орієнтирів у долі і в професії, в багатьох інших питаннях аксіологічного характеру. Педагогу, діяльність якого, за визначенням, є творчою, необхідно усвідомити ціннісну природу самої творчості [11, с. 48]. Автор доходить важливого висновку, що знання і прийняття педагогом ціннісної природи творчості є невід'ємним елементом ціннісного компонента творчого потенціалу його особистості. Творчість знаходить відображення в педагогічних цінностях: особистісних,

групових і соціальних; в цінностях самодостатнього та інструментального типів. Тут, різною мірою, в різних ракурсах постають творчий характер педагогічної діяльності, творче подолання розривів між реальним та ідеальним, похідні креативних здібностей, становлення творчої індивідуальності самого педагога і його кроки з розкриття творчого світу своїх вихованців, творче самовираження всіх учасників освітнього процесу та творчі стосунки між ними. Істотним елементом ціннісного компонента творчого потенціалу особистості педагога, з нашої точки зору, є наявність ідеалів і образів, які можуть слугувати зразком. Професійний ідеал – вища ступінь досконалості в професійній діяльності [11, с. 50-51].

В. І. Загвязинський зауважує, що педагогічна творчість особлива. Тут у першу чергу діють закони вічного морального пошуку, що виражаються в глибоко особистісному, самобутньому ставленні до світу, вічної потреби до змін за законами правди, добра, краси, здатності та вмінні перевіряти знову розпочате, повертатися назад, багаторазово виправляючи і підбираючи нові варіанти і способи педагогічного впливу [7, с. 141].

Відтак, формування у студентської молоді прихильності до таких загальнолюдських, національних та професійних цінностей як творчість, краса, гуманність, ініціативність, справедливість, толерантність, самостійність, патріотизм, народність, цілеспрямованість, відповідальність тощо є важливою передумовою успішного професійного становлення майбутніх фахівців дошкільної освіти.

Вважаємо, що важливою характеристикою аксіологічного підходу в реалізації сучасної дитиноцентрованої стратегії освіти є такі складники:

- моральна відповідальність за свої рішення і вчинки;
- усвідомлення своєї педагогічної місії перед суспільством та майбутньої педагогічної діяльності як морально-етичної творчої цінності;
- усвідомлення значущості періоду дитинства як найвищої педагогічної цінності;
- усвідомлення ролі вихователя, сім'ї та громадськості у творчому вихованні дошкільників;
- сформованість стійких моральних якостей та ціннісних позицій майбутніх вихователів;
- наявність професійного ідеалу особистості;
- багатий внутрішній творчий потенціал особистості;
- стійка професійна мотивація особистості.

Висновки. Вважаємо, що вищезазначені характеристики аксіологічного підходу у сучасній дитиноцентрованій освіті потребують спеціальної професійної підготовки майбутніх вихователів, де одним із важливих завдань є надання психолого-педагогічної підтримки у формуванні ієрархії професійно- ціннісних орієнтацій студентської молоді, які демонструють їхню готовність до педагогічної творчості, стійкої професійної мотивації, професійного педагогічного спілкування, ефективної творчої взаємодії із дітьми дошкільного віку.

Аксіологічний підхід до педагогічної діяльності полягає у ціннісному ставленні студентів до професії вихователя, усвідомлення себе як творця духовного світу, визнання власної самоцінності. Саме пріоритет педагогічно-значущих цінностей формує мотиваційне ставлення майбутнього педагога до його професійної діяльності та є джерелом духовного збагачення дітей дошкільного віку.

Перспективи подальших наукових розвідок вбачаємо в продовженні дослідження питання підготовки майбутніх вихователів до педагогічної творчості з позиції перспективних наукових підходів: аксіологічного, компетентнісного, синергетично - акмеологічного тощо.

Список використаних джерел

1. Ахияров К.Ш. Формирование ценностных ориентаций будущих учителей / К. Ш. Ахияров, А.Ф. Амиров // Педагогика. – 2002. – № 3. – С. 51.
2. Барліт О. О. Аксіологічний підхід в управлінні сучасними знаннями про природу / О.О. Барліт // Педагогіка і психологія формування творчої особистості: проблеми і пошуки : зб. наук. праць. Вип. 45. – Запоріжжя, 2007. – С. 27.
3. Бех І.Д. Особистісно-зорієнтоване виховання – нова освітня філософія / І.Д. Бех // Педагогіка толерантності. – 2001. – № 1. – С. 17.

4. Бех, І.Д. Духовні цінності в розвитку особистості / І.Д. Бех // Педагогіка і психологія. – 1997. – № 1. – С. 124.
5. Великий тлумачний словник української мови / Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К.: Ірпінь: ВТФ «Перун», 2004. – 1440 с.
6. Гончаренко С.У. Український педагогічний словник. – Київ: Либідь, 1997. – 376 с.
7. Загвязинский В.И. Методология и методы психолого-педагогического исследования / В. Загвязинский, Р. Атаханов. – М.: АCADEMIA, 2001. – С. 141.
8. Этика: Энциклопедический словарь / Под ред. Р.Г. Апресяна и А.А. Гусейнова. – М.: Гардарики, 2001. – 671 с.
9. Казакина М.Г. Ценностные ориентации школьников и их формирование в коллективе [Текст]: учеб. пособие к спецкурсу / М.Г. Казакина. – Л.: Ленингр. гос. пед. ин-т, 1989. – 154 с.
10. Крижко В.В. Антологія аксіологічної парадигми освіти / В.В. Крижко – К.: Освіта України, 2005. – 440 с.
11. Мартишина Н.В. Ценностный компонент творческого потенциала личности педагога / Н.В. Мартишина // Педагогіка – 2006. – № 3. – С. 50-51.
12. Молчанюк О.В. Мотивація професійної діяльності як важливий фактор формування креативності майбутніх учителів / О.В. Молчанюк, І.В. Полякова // Педагогіка формування творчої особистості: проблеми і пошуки: зб. наук. праць. Вип. 22. (75). – Запоріжжя, 2012. – С. 274.
13. Николина, В.В. Теоретические основы формирования эмоционально-ценностного отношения учащихся к природе в процессе обучения географии: автореф. дис... д-а пед. наук. – СПб., 1999. – С. 15-17.
14. Олександрова, О.Ф. Гуманістичні педагогічні цінності майбутніх учителів як основа професійної діяльності. О. Ф. Олександрова // Педагогіка формування творчої особистості: проблеми і пошуки: зб. наук. праць. № 4. (57). – Запоріжжя, 2009. – С. 19.
15. Отич О.М. Розвиток творчої індивідуальності студентів професійно-педагогічних навчальних закладів засобами мистецтва: монографія / О.М. Отич; за наук. ред. І.А. Зязюна. – Чернівці: Зелена Буковина, 2011. – 248 с.
16. Осухова Н.Г. Становление творческой индивидуальности педагога / Н.Г. Осухова // Педагогіка. – 1992. – № 3-4. – С. 53.
17. Романюк Л.В. Становлення цінності творчості як механізму розвитку особистості / Л.В. Романюк // Наука і освіта, спецвипуск. – 2010. – С. 363.
18. Слостенин В.А., Подымова Л.С. Педагогіка: инновационная деятельность / В.А. Слостенин, Л.С. Подымова. – Ме ИЧП Магістр, 1997. – 224 с.
19. Слостенин В.А. Профессионализм педагога / В.А. Слостенин // Педагогическое образование и наука. – 2002. – № 4. – С. 4-9.
20. Слостенин В.А. Чижакова Г.М. Введение в педагогическую аксиологию / В.А. Слостенин, Г.М. Чижакова. – [учебное пособие для студентов высших педагогических заведений]. – М.: Академия, 2003. – С. 132.
21. Філософський словник соціальних термінів / за заг. ред. В.П. Андрущенко. – К.-Х.: «Корвін», 2005. – 672с.
22. Goralski A. Rocznik Pedagogiczny, t. 9, Ossolineum, 1984.

Стаття надійшла до редакції 14.02.2015 р.

ГАВРИЛЮК С.

Уманський педагогічний університет імені Павла Тичини, Україна

АКСИОЛОГИЧЕСКИЙ ПОДХОД К РАЗВИТИЮ ПЕДАГОГИЧЕСКОГО ТВОРЧЕСТВА В ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКЕ БУДУЩИХ ВОСПИТАТЕЛЕЙ

Підготовка майбутніх вчителів до творчої педагогічної діяльності є однією з найважливіших освітніх завдань. Стаття присвячена аналізу феномена педагогічного творчості як вищої педагогічної цінності майбутніх вчителів. У статті актуалізована значимість аксіологічного підходу в професійній підготовці майбутніх вчителів до творчої педагогічної діяльності.

Ключевые слова: аксіологічний підхід, аксіологія, цінність, ціннісні орієнтації, педагогічне творчество

GAVRILYUK S.

Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, Ukraine

AXIOLOGICAL APPROACH TO THE PEDAGOGICAL ACTIVITY DEVELOPMENT IN FUTURE PRESCHOOL AGED CHILDREN TUTORS PROFESSIONAL TRAINING

Future preschool aged children tutors training to creative pedagogical activity is one of important educational tasks. The article is devoted to analysis of «pedagogical work» phenomenon consideration as a higher pedagogical value of future preschool aged children tutors. The meaningfulness of axiological approach to future preschool aged children tutors professional training is actualized by the article author.

Key words: *axiological approach, axiology, value, valued orientations, pedagogical work*